

Ralph Erskine

Zesde preek. Romeinen 12:12. *"Volhardt in het gebed."*

Vervolg over het eenzaam bidden. Het huiselijk gebed.

Wat natuurkundigen van de salamander opmerken, dat hij, hoewel hij in het vuur leeft, dit hem nochtans niet heter maakt, dat kunnen wij ook van het merendeel der toehoorders van het Evangelie zeggen, dat zij, hoewel zij voortdurend onder het woord van God verkeren, dat bij vuur wordt vergeleken, omdat het de genegenheden verwarmt en sommige verdorvenheden verbrandt, er nochtans niet warmer door worden, zij worden er niet beter door, dat zij het horen. Laten zij nog zo dikwijls, nog zo vurig, tot hun plicht vermaand worden, zij hebben geen lust naar Gods roepstem te luisteren.

U bent al veel malen geroepen sedert ik over deze tekst, over de plicht van het bidden heb gehandeld. Maar helaas, wij moeten opnieuw beginnen te roepen, want wij vrezen, dat u niet meer bidt, niettegenstaande alles wat er u uit het woord van gezegd en betuigd is. Deze tekst zal dan ook een getuige zijn tegen biddeloze mensen, die hierdoor worden geroepen in het gebed te volharden."

(2) Het bidden in het verborgen kan niet alleen uit het gebod, maar ook uit voorbeelden worden opgehelderd. Het is altijd door van het begin der wereld door de gelovigen beoefend. Ik zal enige voorbeelden opnoemen.

1. Wij hebben een voorbeeld in Abraham, de vader der gelovigen, die alleen zijnde met God sprak (Gen. 18:22). Hij bleef daar alleen over, en er staat geschreven: "Maar Abraham, die bleef nog staande voor het aangezicht des Heeren," om tot God te bidden voor die goddeloze plaats Sodom. In Gen. 17:3 staat geschreven: "Toen viel Abraham op zijn aangezicht, en God sprak met hem;" hij had veel gemeenschap met God in het verborgen.
2. Wij hebben een voorbeeld in Izak, de Zoon der belofte (Gen. 24:63). Hij was uitgegaan om te bidden in het veld, tegen het nalen van de avond. Het grondwoord betekent beide peinzen en bidden; er is een nauwe verwantschap tussen die twee aangename plichten bidden en overpeinzen.
3. Neemt het voorbeeld van Jakob (Gen. 32:24), hij bleef alleen over, en een Man worstelde met hem totdat de dageraad opging. In Hoséa 10: 2 wordt ons gezegd wie deze Man was: Het was de God-Engel, ja, Godzelf. "In zijn kracht droeg hij zich vorstelijk met God. Ja, hij droeg zich vorstelijk tegen de Engel. Het was de Engel des verbonds. Maar hoe overwon hij Hem? Met gebeden en tranen: "hij weende en smeekte hem. Jakob behield het veld. O ongelijke partij! Waarlijk, die God, die door Jakob werd overwonnen was Jakobs enige hulp.
4. Neemt Mozes tot voorbeeld, die man Gods, die God kende van aangezicht tot aangezicht. Hoe dikwijls vinden wij God en Mozes tezamen, en niemand met hen. (Exod. 32:7-11). God vroeg Mozes, dat ij Hem zou toelaten het volk te verteren, alsof hij de handen der Almacht had gebonden, en u ziet het gebed, dat daarop volgt - hij wilde het hem niet toelaten. Wat is

de gedachte van Mozes van af dat God hem had gezegd, dat Israël een kalf gemaakt, en zich voor hetzelfde gebogen, en het offerande gedaan had, waardoor zij gevaar liepen van vernield te worden? Nu ik met God ben zal ik de troon der genade niet loslaten en hiervan gebruikmaken voor dat arme volk; gelijk hij ook deed.

5. Neemt David tot voorbeeld, die man naar Gods hart, hoe geoefend hij was in het eenzaam bidden; hij kwam de morgenschemering voor. De titel van de 142ste Psalm is: "Een onderwijzing Davids, een gebed als hij in de spelonk was." Veel van Zijn bid- en lofpsalmen werden in spelonken, woestijnen en eenzame plaatsen opgesteld, en dat tot onze onderwijzing, om, ons te leren van de plicht van het eenzaam bidden.
6. Neemt het voorbeeld van Elia, die God zo vereerde, dat Hij hem in een vurige wagen ten hemel voerde. Het was door het bidden in het verborgen, dat hij de Zoon der weduwe uit de dood tot het leven bracht (1 Kon. 17 :20, 21). Hij droeg hem in de opperzaal, waar hij zelf woonde, en daar riep hij de Heere aan. Het was een grote onderneming; niemand dan God kan de doden opwekken; Maar door in 't verborgen met deze God te worstelen verkreeg hij wat hij zocht, en toch zegt de Schrift van hem, dat hij een mens was van gelijke bewegingen als wij.
7. Neemt het voorbeeld van Jeremia, die van de baarmoeder af geheiligd was; nochtans verlangde hij naar eer herberg in een woestijn, dat is in de een of andere plaats van eenzame afzondering, om zich daar uit te wenen over de zonden van Zijn volk (Jer. 9 :1, 2). Op een andere plaats zegt hij: (Jer. 13:17) "Mijn ziel zal in verborgen plaatsen wenen vanwege de hoogmoed."
8. Neemt het voorbeeld van Daniël, die zeer gewenst man. Hoewel hij naar recht kon inbrengen, dat er een leeuw op de weg was, en dat hij wegens zijn werk in de binnenkamer in het hol zou worden gedood, nochtans vreesde hij niets, en wilde hij zich liever aan het ongenoegen van zijn vorst en aan de hongerige magen der leeuw blootstellen, dan zijn dagelijks gebed nalaten.

Goed, maar liet Daniël niet voor zich trompetten en stak hij de vlag niet uit, door zijn vensters te openen, om de mensen te verkondigen, dat hij aan het bidden was? Was dit niet in strijd met de regel van het verborgen bidden, waarin ons geboden wordt de deur te sluiten? Mag dan Daniël zijn venster open zetten om gezien te worden? Nee, wij zijn er zeker van, dat deze godvrezende man zijn venster niet open zette uit ijdele eer, om gezien te worden, of uit geveinsdheid, maar om zijn vast besluit, Zijn moed en standvastigheid te tonen. Dit goddeloos en onbeschaamd gebod trotserende vreesde hij niet in zulk een zuivere zaak, dat men hem nu zou zien, ook schaamde hij zich niet over zijn Godsvrucht nu de eer van zijn God op het spel stond. Wat zijn die in een ellendige toestand, die zich liever aan de briesende leeuw, de duivel, willen geven en zich de toorn van de Koning des hemels op de hals halen, hetwelk veel verschrikkelijker is dan duizend hongerige leeuw, dan dat zij deze nuttige plicht van in 't verborgen te bidden plechtig verrichten.

9. Neemt de voorbeelden van anderen, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Petrus, een beroemd Apostel, ging op het dak om te bidden; op het platte dak van een huis, hetwelk een afgezonderde plaats was, evenzeer als een binnenkamer. In dat gebed overviel hem een vertrekking van zinnen, en in die vertrekking van zinnen kreeg hij een gezicht van de roeping der heidenen. veel zoete verborgene ontdekkingen van Goddelijke liefde en genade hebben Gods kinderen ontvangen, wanneer zij in het verborgen biddende waren. Cornelius was alleen biddende toen de Engel hem verscheen. Van Paulus staat, als het eerste blijk van Zijn bekering opgetekend: "Zie, hij bidt."
10. Neemt onze Heere Jezus tot Voorbeeld, die ons een voorbeeld, zowel van gehoorzaamheid als van lijden heeft nagelaten, opdat wij Zijn voetstappen zouden navolgen. Hij bad veel, en Hij bad dikwijls in 't verborgen. Dit is door al de Evangelisten met een opmerkelijke verscheidenheid in het bijzonder vermeld. (Ziet Matth. 14:23; Markus 1:35; Lukas 5:16 en

6:12). En waartoe dit alles? Was het niet voornamelijk om onzentwille, opdat wij Zijn voorbeeld zouden navolgen, hoewel Hij niet zoveel reden had om te bidden als wij hebben?

(3) Het eenzaam bidden kan ook worden opgehelderd uit de voordelen welke het oplevert, evenzeer als uit het gebod en de voorbeelden.

1. Het eenzaam bidden is een sterk bewijs van oprechtheid des harten. In het bidden met anderen erkennen wij onze algemene betrekking tot, en afhankelijkheid van God; in het verborgen bidden erkennen wij onze persoonlijke betrekking tot God en onze afhankelijkheid van hem. Gelijk het spreekwoord zegt: "Hij treurt waarlijk, die in het verborgen treurt;" zo mogen wij ook zeggen, dat hij waarlijk bidt, die in het verborgen bidt. Een oprecht bidder zal bidden waar geen oog hem gadeslaat behalve het oog van God, en waar buiten God niemand hem opmerkt. Dit is een wezenlijk bewijs van oprechtheid, wanneer plichtbesef en achting voor God de beweegredenen en de grondbeginselen van ons doen zijn.
2. Het eenzaam bidden is voordelig voor heimelijke voornemens, persoonlijke behoeften en zwarigheden, die anderen niet behoeven te weten. Ieder mens heeft persoonlijke zonden de plaag zijns harten, de verborgene werkingen der verdorvenheid, godloochening, onkunde, vijandschap en ongeloof, aan God te belijden. Het ontrust gemoed zal zich in het verborgen gebed het meest kunnen luchten.
3. Het bidden in 't verborgen is geschikt om elke genade in de gelovige in oefening te brengen. Het houdt een heilige eerbied en diep ontzag voor God levendig; het koestert de liefde, het geloof, de hoop, de blijdschap en alle de genaden des Geestes; het is een verborgen weg om in genade op te wassen en in geestelijk leven toe te nemen, als de dauw op het nagras.
4. Het eenzaam bidden bereidt de ziel toe voor elk ander geestelijk werk en verrichting. Wanneer u van uit het bidden in 't verborgen tot de huiselijke godsdienst en de openbare aanbidding komt, dan moogt u hope koesteren het best voorbereid te komen, dat uw hart beter gesteld zal zijn, en dat u grotere zegen van God zult ontvangen. O vrienden! U zoudt ervaren, dat de openbare instellingen u nuttiger en voordeliger zouden zijn, wanneer u dikwijls in het verborgen ging bidden of God ze mocht zegenen.
5. Het verborgen gebed is een krachtig behoedmiddel tegen de zonde. Het is een geheime sleutel waarmede wij de schatkamer van alle Gods zegeningen openen, en kracht verkrijgen om tegen de verdorvenheid te strijden. Hoe meer en hoe vuriger een Christen in de binnenkamer in eenzaam gebed is, hoe minder kracht de zonde over hem zal hebben. Jozef had in het huis van Pótifar geen andere gelegenheid om te bidden dan in het verborgen, en hij was in staat Zijn onschuld te bewaren onder een krachtige aanval van de verzoeking.
6. Het eenzaam gebed is des Christens ondersteuning in verdrukking, want daar lucht hij Zijn benauwde ziel en ontvangt hij versterking van de hemel. Hiskia was de dood nabij, en ontving een boodschap van God: "Geef bevel aan uw huis, want gij zult sterven." Toen keerde hij zijn aangezicht om naar de wand, afgewend van alle gezelschap, en, merkt dit op: "hij bad tot de Heere." Ja, de Apostel wijst dit aan als een geschikt gedrag tot ondersteuning: "Is iemand onder u in lijden? Dat hij bidde."
7. Het eenzaam bidden is in dit opzicht voordelig, dat Gods volk daarin gewoonlijk de meeste gemeenschap met God geniet. Toen Daniël bad, en zijn zonde beleed, en de zonde zijns volks, en zijn smeking neerwierp voor het aangezicht des Heeren, had hij zoete gemeenschap met God; ja, gaf God hem Zijn eeuwige liefde tot hem te kennen, zeggende: "Daniël, gij zeer gewenste man."
8. Onder het eenzaam bidden genieten de heiligen Gods gewoonlijk de genadigste en hoogste gemeenzame omgang met God. De verborgenheid des Heeren is voor degenen die Hem vrezen en in het verborgen met hem worstelen. "Zal ik voor Abraham verbergen, wat ik doe?"

- (4) Het eenzaam bidden kan ook worden opgehelderd uit het gevaar van het te verzuimen.
1. Verwaarlozing van het eenzaam bidden is een blijk van heimelijke ontrouw en ongeloof. Het boos en ongelovig hart ligt op de bodem van elke afwijking van de levenden God. Geloven wij waarlijk de Goddelijke alwetendheid? Zijn wij grondig overtuigd, dat God zowel in het verborgen als in het openbaar tegenwoordig is, wanneer wij niet in het verborgen bidden?
 2. Verzuim van in het verborgen te bidden, terwijl wij wel met anderen bidden is een bewijsgrond van verregaande geveinsdheid, dat men meer let op het oog van de mensen, dan op het oog van God. Bidt u in het openbaar, omdat het oog der mensen op u gericht is en uw medeschepselen getuigen zijn van hetgeen u verricht, maar verzuimt u het gebed in de eenzaamheid, omdat geen mensenoog u daar ziet? Helaas! is het oog van een mens bij u van meer gewicht dan het oog van God? Weet, dat God het hart doorzoekt.
 3. Dat men het bidden in de eenzaamheid verzuimt, is een bewijs van aardsghezindheid en verslaafdheid aan de wereld. Waarom bidt u niet in het verborgen? Het is misschien omdat u zeer zelden in de eenzaamheid bent, en u bijna nooit in uw binnenkamer komt; u leeft in een voortdurende drukte van wereldse zaken en opeenvolging van beslommingen. Dit geeft te kennen, dat u aardse dingen bedenkt, uw hart is in de aarde verzonken en door deze wereld verzwolgen. U geeft uw hart meer aan deze dan aan de andere wereld.
 4. Het verwaarlozen van het bidden in de eenzaamheid bewijst hoe koel uw ijver is en hoe weinig u om God geeft. Sommigen bidden niet alleen, omdat zij met anderen bidden; ten minste zij kunnen het gemakkelijk stellen zonder in het verborgen te bidden, omdat zij reeds anders hebben gebeden. Toont dit niet, dat u bevreesd bent, dat God teveel zal krijgen, en dat u Hem met zo weinig mogelijk afscheept? O, het getuigt van weinig ijver, voor Zijn dienst en belangstelling voor de eer van hem, Die mildelijk geeft en gaarne vergevende is. O vrienden, hoe maakt u het met dit verzuim? Hoe bevredigt u de aanklachten van uw gemoed, daar het gebod zo helder en duidelijk is?
 5. Door te verzuimen in het verborgen te bidden verliest u al het voordeel, dat er aan verbonden is, alle genieting van God in de binnenkamer; want hoe kunt u het voordeel verwachten zonder de plicht? De liefelikheden van de godsdienst houden altijd gelijke tred met de kracht en de oefening daarvan. Wie kan verwachten de liefelijkheid van de wegen der wijsheid te ervaren, die niet in deze wegen der wijsheid wandelt?
 6. Het verzuim van het eenzaam bidden doet de zegeningen van de openbare inzettingen verbeuren; want rara brengt u de godsdienst met zichzelf in twist, en u maakt het een deel daarvan in strijd met een ander deel. Misschien verzuimt u het eenzaam bidden om plaats te maken voor het openbaar gebed en zo bouwt u de een plicht tot ondergang van een anderen Maar zo verijdelt u uw eigen gebeden en u bederft de plicht, die u verricht. God straft dikwijls verborgen verzuimen met de inhouding van openbare zegeningen.
 7. Waar het eenzaam bidden wordt verzuimd loopt dit uit op een kwijnende en vervallen staat der ziel. Ik geloof, dat er maar weinig of geen onder Gods volk zijn, die niet bij eigene droevige ervaring weten, dat zij, door gedurende enige tijd het bidden in 't verborgen te verzuimen, hebben ondervonden, dat hun zielsgestalte in wanorde geraakt, de zonde krachtig geworden, en de genade aan het kwijnen geraakt is. Ik geloof, dat dit eigenlijk de oorzaak is van veler droeve klachten over de dorheid hunner zielen en daarover, dat de middelen der genade hun geen nut doen. Zij verwelken en versmachten in hun ongerechtigheid, onder de afwezigheid van Goddelijke invloeden, en onder de tekenen van het Goddelijk ongenoegen daarover.
 8. Het verzuim van het bidden in 't verborgen loopt uit op grove godloochening en eindigt in hooggaande goddeloosheid. Alle vrees Gods af te werpen en het gebed voor zijn aangezicht terug te houden gaan hand aan hand. (Job 15:4) "Ja gij vernietigt de vrees, en neemt het

gebed voor het aangezicht Gods weg." Wanneer men dus de vrees Gods afwerpt, werpt God Zijn zorg voor hen af, en geeft hen aan zichzelf over, dat zij wandelen in hun raadslagen. Wanneer zij God verlaten, verlaat God hen; en, "wee hen als ik van hen zal geweken zijn", zegt de Heere. Mogen deze dingen bij u van enig gewicht zijn; moge de Heere ze op u toepassen, zodat gij uzelf moogt gaan wijden aan dit geestelijk en hemels werk, waarin de kracht van de godsdienst zich merendeels toont.

Wat ik over dit punt heb gesproken zal een staand getuigenis zijn tegen hen, die nalaten in het verborgen te bidden.

3 Ik zal nu overgaan tot de behandeling van het derde soort gebed, namelijk: *het huiselijk gebed*. Al uw tegenwerpingen tegen het huiselijk gebed zouden spoedig verdwijnen, indien het de Heere beliefdde uw consciënties van de plicht daartoe te overtuigen, daarom is het voor-naamste werk, de verplichting tot de verrichting van deze plicht op uw hart te binden en, Och, mocht de Heere zelf dit krachtdadig doen! De leraars hebben met 's Heeren hulp onder de mensen een dubbel werk te verrichten, twee dingen van het grootste gewicht; het een is de mensen tot de plicht, als een middel aan te zetten, en het andere is hen van de plicht, in het stuk van eigengerechtigheid, af te drijven. Als de mensen deze plichten geheel verwaarlozen is het een zeker bewijs, dat zij in de weg van verderf en ondergang zijn, en anderzijds, wanneer zij deze plichten verrichten, en die tevens tot hun Christus, tot hun gerechtigheid, maken, is het een even zeker blijk van verdoemenis, want indien onze gerechtigheid uit de werken is, dan is Christus te vergeefs gestorven. Omdat echter plichten van deze natuur de middelen zijn waardoor de Heere Zijn zaligmakende zegeningen pleegt te schenken, en het verzuim daarvan de mensen buiten de weg stelt, waarin de gerechtigheid van Christus en het eeuwige leven gewoonlijk worden medegedeeld; en aangezien dit ook een ontwijfelbaar kenmerk is van een ziel, die buiten Christus is, die geheel te verwaarlozen en er geen gewetenszaak van te maken, daarom moeten wij u in de Naam des Heeren deze plichten in hun helderst licht voor ogen stellen, opdat u niet kunt voorwenden, dat u ze niet weet.

Het gebed in het huisgezin kan dan op de vier volgende gronden worden vastgesteld en gegrond, waartoe ik elke redelijke ziel kan uitdagen de klaarblijkelijkheid daarvan te ontkennen. Hoewel ik beken, dat het meer dan een zedelijke overreding is, welke de mensen zal verplichten de plicht in ernst te verrichten, nochtans als het de Heere mocht behagen deze vier gronden te zegenen, dan zullen zij bij sommigen overwinnen. Zij zijn:

- (1) De natuurlijke rede;
- (2) Het gezag der Schrift;
- (3) Het voordeel van het huiselijk gebed;
- (4) Het gevaar van het te verzuimen.

(1) De natuurlijke rede, of de natuurlijke godsdienst, kan dit leren, al zouden wij geen schriftuurlijke bewijsgrond gebruiken; want:

1. De huisgezinnen zijn onderscheiden maatschappijen krachtens Gods instelling. Toen God Eva tot Adam bracht en hen zegende, stichtte Hij het eerste huisgezin op aarde, en gedurende enige van de eerste eeuw der wereld was de Kerke Gods tot huisgezinnen beperkt. Nu kan het niet anders dan vreemd en onnatuurlijk zijn, dat er een maatschappij van mensen krachtens Goddelijke instelling zou zijn, welke niet verplicht zou zijn God te erkennen en hem aan te roepen. Moet niet God door alle maatschappijen worden aanbeden, zowel als door enkele personen? Is niet elke rangen maatschappij van mensen door hem gesticht en ingesteld, en zijn wij niet verplicht hem in elke hoedanigheid en betrekking van het leven te erkennen?

2. Zoals de eerste maatschappij van mensen door huisgezinnen werd gevormd, die als zodanig verbonden waren God te dienen, zowel als kerken en verzamelingen van heiligen, zo ook zijn de huisgezinnen nauw verwant aan, en hebben een grote invloed op elke andere maatschappij, waardoor de huisgodsdienst nog des te redelijker is. Alle andere verzamelingen van mensen zijn ontstaan uit deze ene, als haar oorsprong en grondslag. Kerken en koninkrijken bestaan uit veel huisgezinnen, en zoals de gezinnen zijn, zo zullen ook een kerk, een koninkrijk en andere grotere maatschappijen zijn. Het verzuim van de godsdienst in het huisgezin is de voornaamste reden van het bederf en de ontarding van een volk.
3. Dit alles is zo klaar voor het natuurlijk licht, dat de heidenen hun huisgoden hadden, zowel als hun volks en stadsgoden. Helaas, de arme kortzichtige heidenen achten het zeer redelijk, dat zij hun drekgoden in hun huizen hebben, en zullen dan niet mensen, die de ware godsdienst van de ware God belijden, hun alomtegenwoordige God erkennen door hem een altaar in hun huizen op te richten?
4. Huisgezinnen hebben bijzondere gelegenheden, die daaraan bijzonder eigen zijn. Zijn er geen gezinszonden behalve de persoonlijke en openbare zonden, ijdele vermaken, boze hartstochten, onbezonnen woorden? Zijn er niet veel gezinsweldaden, als gezondheid, vrede, vrijheid, overvloed, vermeerdering van familie betrekkingen, de voorspoed en het welslagen van familie aangelegenheden, herstel van ziekte en dergelijke? Zijn er niet veel gezinsbehoeften en verdrukkingen; sommigen, die bezocht zijn met krankheid en tijdelijke verliezen? Hebben zij niet allen dagelijkse levensbehoeften en onderhouding genade nodig? De prachtigste woningen zijn niet uitgesloten van brandgevaar, noch de rijkste van inbraak, noch de godsdienstigste van menigvuldige ongevallen. Zouden die dan niet tezamen bidden, die tezamen zondigen, en behoren zij niet samen te gaan in ernstige verootmoediging wegens zonden, die zij dagelijks met elkander begaan? Moeten zij niet gezamenlijk God, hun gemeenschappelijke Weldoener en Vriend, erkennen en hem gezamenlijk aanbidden en dankzeggen? Moesten niet gezinszonden, gezinsbehoeften, gezinsverdrukkingen, gezinsgoedheden, de mensen aanzetten om als gezin hun God te aanbidden, dat Gods verborgenheid over hun tent zij en zij zeker wonen van de vrees des kwaads? "Want alle volken zullen wandelen, elk in de Naam zijns Gods; maar wij zullen wandelen in de Naam des Heeren onzes Gods, eeuwiglijk en altoos" (Micha 6:5).
5. En, alles bijeen genomen, leert ons niet het licht der natuur in deze zaak, dat er een God, een Opperwezen, is, dat Hij gevreesd, bemind en aanbeden moet worden, en dat niet alleen afzonderlijk, maar ook gemeenschappelijk, in de huisgezinnen zowel als alleen, of in grotere vergaderingen? Leert niet de natuurlijke godsdienst elke redelijke ziel, die over een gezin gesteld is, dat hij zorg moet dragen voor de zielen, die aan zijn hoede zijn toevertrouwend? (Klaagl. 4:3) "Zelfs laten de zeekalveren de borsten neer, zij zogen haar welpen", en zullen dan Christenen zo wreed zijn over de zielen der hunnen, dat zij deze huiselijke plicht verzuimen? Zo kan zelfs de natuurlijke rede ons in deze wijze van aanbidding onderrichten.

(2) Overweegt verder de volmacht en het gezag der Schrift, en dan mogen wij letten op het bevel, het voorbeeld of de afschaduwing, de profetie, de voorbeelden, en de krachtige verklaringen der Schrift.

1. *Het bevel der Schrift.* In onze tekst wordt ons geboden te volharden in het gebed. Wij moeten acht geven op de geschikte tijd en plaats tot het gebed, hetzij in het verborgen, of in de kerk, of in het huisgezin. "Ik wil, dat de mannen bidden in alle plaatsen" (1 Tim. 2:8); indien zij dat in alle plaatsen moeten doen, dan voorzeker ook in hun huizen en met hun huisgezinnen. "Aan alle plaatsen zal Mijn Naam reukwerk toegebracht worden" (Mal. 1:11). Zijn de huisgezinnen hier niet ingesloten? Zeker zijn zij dat. Maar, om dit bevel van het

huiselijk gebed verder op te helderen, zie Kol. 6:1, 2, waar de Apostel rechtstreeks de vaders der huisgezinnen aanspreekt, en hen vermaant sterk aan te houden in het gebed, en in hetzelfde te waken met dankzegging. Zij moeten dit doen tegenover hun kinderen en de dienstknechten, die aan hun zorg zijn toevertrouwend, die tegelijkertijd uitdrukkelijk worden genoemd. Een andere Apostel stelt de plicht der mannen tegenover hun vrouw op deze grond voor: "Opdat uw gebeden niet verhinderd worden (1 Petrus 3:7). In één woord, ons wordt bevolen aan alle plaatsen te bidden, dus ook in de huisgezinnen, en met allerlei gebed, dus ook met dit soort gebed.

2. Maar schijnt het bevel niet zo rechtstreeks te zijn, let dan op het voorbeeld of de afschaduwing daarvan in de Schrift: de instelling van het dagelijks offer onder de wet, dat een klaar bewijs is (Num. 28:2, 4). Behalve de ernstige aanbidding opgezette tijden, moesten de Joden God 's morgens en 's avonds aanbidden, en moest een iegelijk een lam nemen, naar de huizen der vaders, een lam voor een huis (Exod. 13:3, 4). Een iedereen lam voor een huis of gezin.
3. Is het voorbeeld of de afschaduwing van het gebed in de Schrift u niet voldoende, laat ons dan voortgaan tot de beloften en de voorzeggingen der Schrift over dit punt. Ten opzichte van de Kerk onder het Nieuwe Testament is beloofd of geprofeteerd, dat elk geslacht of gezin een tempel zal zijn waarin God zal worden aanbeden. (Zach. 13:12) "Het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder, of zoals in het Hebreeuws staat: "huisgezinnen", families. Zij zullen zichzelf afzonderen voor de godsdienstoefening. "Terzelter tijd, zegt de Heere, zal Ik alle geslachten (Eng. gezinnen) Israëls tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn" (Jer. 31:1). Ik zal de God van hun huisgezinnen zijn. Wat wil dat zeggen? Het is een Evangeliebelofte die aanbidding insluit, want verwantschap aan God heeft aanbidding van Hem ten gevolge. "Dewijl Hij uw Heere is, zo buigt u voor Hem neder!" "Gij zult den Heere uw God aanbidden." Indien Hij hun God is, moet Hij ook het Voorwerp hunner aanbidding zijn, en is Hij de God hunner geslachten of huisgezinnen, dan is Hij ook de God hunner huiselijke aanbidding.
4. Indien de belofte en de voorzegging der Schrift niet genoeg is, dan hebben wij ook de voorbeelden in de Schrift. Het voorbeeld van Christus, het Hoofd der gemeente, uit welke al het geslacht (Engelse vertaling: *het ganse gezin*) in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, is in elk opzicht bindend voor ons. Christus wordt de Heere van Zijn huis genoemd, én de discipelen Zijn huisgenoten: "Matth. 10 :25) "Indien zij de Heere des huizes Beëlzebul hebben geheten, hoeveel te meer Zijn huisgenoten." Dat Hij met hen bad wordt ons uitdrukkelijk vermeld: (Lukas 9 :18) En het geschiedde als Hij alleen was biddende, dat de discipelen met hem waren." Hij was afgezonderd van de menigte, die hem volgde, Maar bad afzonderlijk met Zijn huisgenoten. (Lukas 11:18). "En het geschiedde, dat Hij in een zekere plaats was biddende, als Hij ophield, dat een van Zijn discipelen tot hem zeide: Heere, leer ons bidden." Zodat u ziet, dat Jezus met Zijn huisgenoten placht te bidden.
 - Ook de voorbeelden der vromen in de Schrift zijn aanmerkelijk. Het voorbeeld van Abraham, wie God dit eervol getuigenis gaf: (Gen. 18:19) "Want Ik heb hem gekend, opdat hij zijn kinderen en zijn huis na hem zou bevelen, en zij de weg des Heeren houden"
 - Zie het voorbeeld van Jakob: (Gen. 35:2, 3). Toen zeide Jakob tot zijn huisgezin en tot allen die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden, die in het midden van u zijn, en reinigt u, en verandert uw klederen. En laat ons onszelf opmaken en optrekken naar Beth-El, en ik zal daar een altaar maken die God, Die mij antwoordt ten dage mijner benauwdheid."
 - Jozua getuigt: aangaande mij en mijn huis, wij zullen de Heere dienen."
 - Van Job staat geschreven: "Alzo deed Job alle die dagen."
 - Wij hebben het voorbeeld van Cornelius: "Godzalig en vrezende God met geheel zijn huis, en God gedurig biddende" (Hand. 10 :2, 30) "En ter negender ure bad ik in mijn huis."

- Zijn de voorbeelden uit de Schrift nog niet voldoende, dan hebben wij bovendien de krachtige verklaringen der Schrift. Ik zal slechts twee verklaringen uit de Schrift opnoemen. De een vinden wij in Psalm 68:7. "God zet de eenzamen in een huisgezin," hetwelk te kennen geeft dat God de huiselijke godsdienst wil. Waarom zet God de mensen in deze betrekking van man, vrouw, kinderen en dienstboden in een huisgezin? Heeft Hij niet alle dingen gewrocht om zijns zelfs wille? Indien de huisgezinnen plaats en samenleving zijn volgens Goddelijke instelling hebben zij dan Gods zegen niet nodig? Mensen zonder huisgodsdienst overdwarsen Gods doel in het negeren van deze liefelijke huiselijke instelling en betrekking.
- Een andere aanmerkelijke verklaring is deze, dat Christelijke huisgezinnen gemeenten zijn. (Romeinen 16:4) "Groet ook de gemeente in hun huis;" (Filemon: 2) "de gemeente, die ten uwen huize is;" en wederom, (1 Kor. 16:19) U groeten zeer in de Heere Aquila en Priscila met de gemeente, die ten hunnen huize is." Alle onze huizen en gezinnen moesten dan ook gemeenten zijn. Een huis waarin geen altaar is voor de dienst en de aanbidding van God is geen gemeente, of geen huis Gods, maar een synagoge des Satans. Wij kunnen een gezin geen gemeente noemen wanneer het geen Godvrezend huisgezin is. Het wordt zo genoemd wegens de gelijkenis en de overeenkomst welke het heeft met een gemeente, omdat de dienst van God er in onderhouden wordt. Zonder de dienst van God in uw huis, bent u geen gemeente, en dus geen leden van Christus, maar de heidenen gelijk, want kerken zijn maatschappijen, die aan God gewijd zijn en voor God gebruikt worden.

Nu zijn er drie dingen noodzakelijk voor het welzijn van een gemeente of kerk: de leer, de tucht en de dienst van God, of de aanbidding. Deze zijn ook nodig voor het welzijn van een huis en een gezin.

- De leer in het huisgezin, waarvan de mensen een gewetenszaak moeten maken door de Schrift te lezen. O vrienden, de Bijbels zijn nu niet zo schaars als toen iemand een vracht hooi gaf voor één blad uit de Bijbel. Het is beter zonder brood te zijn, dan zonder Bijbel. De leer moet in het huisgezin ook worden onderhouden door uw kinderen en dienstboden te catechiseren zolang als zij deze soort melk nodig hebben.
- Huiselijke tucht is noodzakelijk. De rede leert ons, dat "elk man overheer in zijn huis moet zijn" (Esther 1:22). „Het hoofd van een gezin moet in de vrees Gods regeren, steunende alles wat in uw kinderen én dienstbaren goed en prijzenswaardig, en afkeurende wat kwaad in hen is. Zo moet u trachten van uw gezag gebruik te maken om het onrecht, of de ongerechtigheid verre te houden van uw tenten.
- De huiselijke dienst van God is noodzakelijk om het huis tot een gemeente of kerk te maken. Elk hoofd van een gezin moet profeet, priester en koning in zijn huis zijn. Als profeet moet hij consciëntie maken van de leer en de onderrichting van het gezin; als koning moet hij huiselijke tucht uitoefenen en zijn gezag van Godswege gebruiken; als priester moet hij consciëntie maken van het huiselijk gebed, door geestelijke offeranden van gebed en dankzeggingen op te offeren. O dat al uw gezinnen aldus gemeenten waren; elk huisgezin een huis Gods, een huis des gebeds!

Overweegt, als uw gezinnen kleine gemeenten zijn, dat God dan daarin onder u zal wonen, want hij heeft in betrekking tot de Kerk gezegd: "Dit is Mijn rust, hier zal ik wonen." Als u van uw huizen kleine kerken maakt, dan zult u ze tot kleine heiligdommen maken. Als u geen gemeente in uw huis hebt, dan zal de Satan daar zetelen. Men zegt gewoonlijk: "Waar God een kerk bouwt, bouwt de duivel een kapel." Maar in dit geval kan meer naar waarheid worden gezegd: "Waar God geen kerk heeft, zal de duivel een kapel hebben." Als toch de duivel uw huis ledig van goed, ledig van Godzaligheid vindt, zal hij zeven andere geesten bozer dan hijzelf met zich nemen en zij zullen ingaan en aldaar wonen.

En wat u betreft, die alleen zijt, die op uzelf woont, die geen gezin hebt, o tracht een kerk in uw kamer, in uw binnenkamer te hebben. Als de Joden de muur van Jeruzalem verbeterden, een iegelijk tegen zijn huis

over, lezen wij van een, die verbeterde tegen Zijn kamer over (Neh. 3:30). Bidt, en leest, en catechiseert zelf.

Wel vrienden! U die huisgezinnen hebt, tracht die, zoals u gehoord hebt, tot gemeenten, tot kerken te maken, aan God op te dragen.

Zo hebben wij de huiselijke godsdienst en het huiselijk gebed vastgesteld uit de volmacht en het gezag der Schrift door de overweging van het bevel, de afschaduwing, de voorzeggingen en beloften, de voorbeelden, en de verklaringen der Schrift.

(3) Een beweeggrond voor het huiselijk gebed kan getrokken worden uit het voordeel en de zegen die er aan verbonden zijn.

1. Het huiselijk gebed brengt zegen en voorspoed toe, niet alsof God aan godsdienstige huisgezinnen zou gebonden zijn, Maar God bezoekt die gewoonlijk met zijn heil. De Schrift en voorbeelden getuigen dit: (Psalm 115:12, 13) "De Heere zal het huis Israëls zegenen, Hij zal het huis Aärons zegenen. Hij zal zegenen, die de Heere vrezen, de kleinen met de groten." "In de tenten der rechtvaardigen is een stemme des gejuichs, en des heils" (Psalm 118:15). Het gebed heiligt de genietingen en de verdrukkingen van het huisgezin, het is de beste bewaker van onze vertroosting, en steun in onze tijden.
2. Het huiselijk gebed is het beste middel om huiselijke Godsvrucht te bevorderen; het heeft een natuurlijke strekking om een geur van God in onze huisgezinnen te verspreiden, om vrees Gods in de zielen te verwekken, en om heilige verlangens naar God en Christus op te wekken. Wenst u te zien, dat uw kinderen en dienstboden voorspoedig zijn in Gods weg? Zou u gaarne willen, dat uw kinderen Gods kinderen en uw dienstbaren Gods knechten waren, en getrouw in alles wat hun wordt toebetrouwd? Is uw begeerte dat uw ganse gezin huisgenoten des geloofs mochten zijn? Tracht dan de aanbidding van God daarin voortdurend hoog te houden.
3. Het huiselijk gebed zou de godsdienst in de wereld aankweken en die overal voortplanten. Indien alle grotere en uitgebreidere maatschappijen uit godsdienstige biddende huisgezinnen verzameld waren, wat zouden de Kerk en de gehele wereld daarvan een voordeel trekken! Indien wij ooit een nationale reformatie zullen zien, dan zal die eerst in de huisgezinnen moeten beginnen.
4. Het huiselijk gebed is soms kennelijk van de Heere gezegend door opmerkelijke bescherming en zichtbare blijken van verhoring. Velen hebben zoete gemeenschap met God in de huiselijke godsdienst ervaren, anderen hebben de eerste indruk van genade onder het huiselijk gebed ontvangen. Ik heb eens van een edel persoon, een eerwaardige dame, gelezen, die de eerste zaligmakende indrukken ontving, en haar bekering tot God rekende vanaf de tijd, toen zij het huiselijk gebed bijwoonde in het huis van een Godvrezende leraar onder de Nonconformisten. Het is ook een zeer welbekende en opmerkelijke geschiedenis, die Polanus verhaalt, van een aardbeving waardoor een heel dorp van negentig huizen en gezinnen werd verwoest, behalve de helft van een huis, waarin een vader met zijn vrouw en kinderen geknield lagen te bidden. Zo werd letterlijk bewaarheid wat Salomo zegt: (Spr. 13:7) "De goddelozen worden omgekeerd, dat zij niet meer zijn; maar het huis der rechtvaardigen zal bestaan." Gelijk God het huis van Obed-Edom zegende omdat hij de ark des Heeren daar bewaarde, zo zegent Hij het gezin, dat Hem in geest en waarheid aanbidt.

(4) Beweeggronden voor het huiselijk gebed kunnen worden getrokken uit het gevaar om het te verzuimen.

1. U laadt dagelijks schuld op u door dit verzuim. Is het niet duidelijk, dat u niet aan uw plicht voor God voldoet? Zal iemand, na alles wat wij tot bewijs hebben bijgebracht, durven zeggen dat het geen plicht is, dat hij er niet toe verplicht is? Indien u in uw oordeel

overtuigd zijt, dan moet het verzuimen zonde zijn. Indien uw consciëntie de zaak toestemt, dan verzuimt u een erkende plicht, en zolang u in dat verzuim leeft, gaat u voort in de zonde; en hoe langer u in de zonde volhardt, hoe groter uw schuld is. Elke dag verzuim brengt u dieper bij God in de schuld, met deze verzwarende, dat het een wetens en willens zondigen is tegen het licht en de overtuiging van uw gemoed, en zonder enige reden, verontschuldiging, of uitvlucht.

2. Het gevaar blijkt hieruit, dat u met iets belast zijt waarvan u rekenschap zult moeten geven. God stelt heren zowel tot wachters als leraars, en indien zij in gebreke blijven, zal God hun bloed van hun hand eisen. O welk een troosteloze terugblik zult u ten slotte hebben, die deze noodzakelijke plicht hebt verzuimd! Zal niet zulk een tastbare schuld u in het aangezicht vliegen en u doen verstommen? Hoe zult u van uw biddeloos huisgezin afscheid nemen als u op uw sterfbed ligt? van hen te scheiden met wie u nooit hebt gebeden, zal een droevig wederzien uitmaken voor God uw Rechter. Welke verantwoording zult u kunnen geven voor Zijn rechterstoel hier boven?
3. Het verzuimen van het gebed met uw huisgezin is een bewijs, dat u uw gezin niet lief hebt. Ik geloof, dat u niet graag zou willen, dat uw liefde in twijfel getrokken werd. Maar hebt u uw gezin, uw vrouw, uw kinderen, uw dienstbode lief, en bidt u nochtans niet met hen? Dat moet een vreemdsoortige liefde zijn, die zonder gebed is; een zinnelijke, vleselijke, ongeheiligde liefde. Als u ze lief hadt, zou u bekommerd zijn over hun geestelijk welzijn en ernstig van God een zegen over hen afsmeeken.
4. Zolang u het huiselijk gebed verzuimt blijft u in gebreke voor uw persoon en uw belang. Het gebed tot God met uw huisgezin kon u een aangenaam en vredig leven doen hebben, terwijl u nu misschien gekweld wordt met gekijf en verdeeldheid in uw gezin. Waardoor ontstaat twist, gekijf en verbittering tussen de leden van een huisgezin, tussen man en vrouw, ouders en kinderen, heer en knecht? Het opstaat veelal, óf uit een geheel verzuim, óf uit een zorgeloze verrichting van deze plicht des gebeds. Veel vurig bidden zou strekken om uw ganse gezin gehoorzaam te doen zijn aan God en de mens. Hoe kunt u verwachten, dat het u zal welgaan, dat u gelukkig zult leven, als u niet om de bekering van uw gezin bidt, noch dagelijks met en voor hen zegeningen afsmeekt. Indien er in uw gezin zijn, die blijken geven van heilig en godsdienstig te zijn, u zult het niet aan uw zorg te danken hebben, de rijke en vrije genade Gods komt er alleen de eer van toe. Maar u zult de eer moeten missen, dat het een verhooring van uw gebeden is.
5. Wanneer u het bidden met uw huisgezin verzuimt is er geen onderscheid tussen u en de goddelooste in de wereld. Het is het kenmerk der goddeloze, dat zij God niet aanroepen; en welk onderscheid is er tussen uw huisgezin en dat van de loszinnigste en snoodste der mensen? Wanneer het hoofd van een gezin het huiselijk gebed verzuimt, dan zullen de leden van dat gezin lichtelijk het bidden in 't verborgen nalaten; en zo zal er in het geheel geen gebed in zijn huisgezin zijn en is er geen zichtbaar onderscheid tot u en de vuilste godloochenaar.
6. Het gevaar vertoont zich hierin, dat u uzelf en uw gezin aan die vloek Gods blootstelt, waarmede biddeloze huisgezinnen worden bedreigd: "Stort uw grimmigheid uit over de heidenen, die U niet kennen, en over de geslachten, die Uw Naam niet aanroepen" (Jer. 10 :25). Het is een verschrikkelijke voorzegging. Hier wordt toorn bedreigd, en het is geen gewone toorn, maar grimmigheid, toorn die opziedt tot de hoogste trap van wraak. De mate daarvan is: Stort uit Uw *grimmigheid*, hetwelk een volheid en een overvloed van verschrikkelijke wraak te kennen geeft; sluizen van gramschap geopend en uitgestort. O, wat zou van deze plaats worden, indien deze grimmigheid even algemeen was als het verzuim van het bidden is! Ja, het geeft niet alleen te kennen, dat het een grote, maar dat het onweerstaanbare toorn is, die als een afstroming van boven is, die evenmin kan worden tegengehouden en vermeden als een stortregen uit de wolken. Deze watervallen des hemels

zijn niet te stoppen, het vuur van Zijn grimmigheid tegen ongodsdienstige huisgezinnen is niet te blussen, wanneer de Heere met grimmigheid Zijn toorn hier toe wendt, en Zijn schelding met vuurvlammen.

Maar verder, waartoe dient dit alles? wat betekent de heftigheid van deze grote toorn? Is die wegens afgoderij, moord, dronkenschap, godslastering, of de een af andere afschuwelijke misdaad? Neen, het is wegens zonden van nalatigheid: God niet kennen en God niet aanroepen. O, wat zijn dan die huisgezinnen ellendig, die God niet aanroepen!

O, zult u misschien zeggen, maar wij zien toch biddeloze huisgezinnen, die voorspoedig zijn en bloeien, die prachtig leven en alles hebben wat zij begeren; ja, er zijn er onder, die het wel gaat, meer dan anderen, en de roede Gods is op hen niet.

Ik antwoord, de Psalmist zat ook verlegen met een dergelijk bezwaar, hij wist er geen weg mee, totdat hij in Gods heiligdommen inging en op hun einde merkte, en Gods eind daarin. Maar weet, vrienden, dat Gods verdraagzaamheid geen kwijschelding is; uitstel is geen vergiffenis; er komt een tijd, dat hun voet zal wankelen, zegt de Geest Gods. God draagt sommige zondaren lang tot wijze doeleinden, totdat de vaten des toorns tot het verderf toebereid zijn. God wil bij sommige mensen tot een andere wereld in de schuld staan; die ontvangen hier hun goed en hiernamaals hun pijnigingen.

Gedenkt ook, dat deze vloek over biddeloze gezinnen dikwijls onzichtbaar en verborgen is. God vervloekt al hun zegeningen, het schepsel is hun niet geheiligd, want ieder schepselszegeningen wordt geheiligd door het woord Gods en door het gebed. Daarom is voor biddeloze mensen geen zegening of uitwendige vertroosting geheiligd, doch de droevigste onzichtbare vloek rust op hun ziel. Verblinde zinnen, een verhard hart, een toegeschroeiende consciëntie zijn de vruchten van Gods hevigste grimmigheid; het is de bezoeking van Farao en het naast aan de hel, (Deut. 29 :19, 20) "De Heere zal hem niet willen vergeven, maar alsdan zal des Heeren toorn en ijver roken over dezelve man, en al de vloek, die in etst boek geschreven is, zal op hem liggen; en de Heere zal zijn naam vanonder den hemel uitdelgen. En de Heere zal hem ten kwade afscheiden van alle de stammen Israëls, naar alle vloeken des verbonds, dat in het boek dezer wet geschreven is." (Jer. 23:19, 20) "Ziet een onweder des Heeren, een grimmigheid, is uitgegaan, ja een pijnlijk onweder; het zal blijven op der goddelozen kop. Des Heeren toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij zal hebben gedaan, en totdat Hij zal hebben daargesteld de gedachten zijns harten, in het laatste der dagen zult u met verstand daarop letten." Hoewel zij het nu niet opmerken, zullen zij het tenslotte tot hun eeuwige schade weten.

Zo heb ik de plicht van het huiselijk gebed voor u open gelegd, en ik daag de meest verrijnden vijand en tegenstander van deze plicht uit, na hetgeen wij ervan gezegd hebben, tot voldoening van zijn consciëntie, met zijn hart te durven zeggen, dat het zijn plicht niet is. Ik vertrouw, dat niemand die mij gehoord heeft zich op onwetendheid zal kunnen beroepen; daarom, indien u willens en wetens in het verzuim, van deze plicht leeft. zijn uw bloed en het bloed van uw gezin op uw kop, en beide zullen van uw hand worden geëist.

O, bidt dat God u bekwaam en gewillig make deze nodige plicht te vervullen, en indien u bij slot van rekening geen woord tot God wilt spreken voor uw arm, verkwijnend, wegstervend huisgezin, al zou het hen van de hel bevrijden, laat ik u aan die vreselijke rechtvaardigheid over, welke eerlang op een andere manier, met u zal pleiten dan wij arme leraars dat kunnen doen en zich op u zal wreken voor uw moedwillig verzuimen van, en uw ongehoorzaamheid aan de roepstemmen Gods.

O wees niet onwillig een nieuwe gewoonte in uw huis in te voeren, als het een goede gewoonte is. Het kan zijn, dat u overtuiging hebt gehad, dat u God in uw huisgezinnen behoort te aanbidden en dat het goed is. dit te doen, maar dat u het tot een meer gelegene tijd hebt

uitgesteld. Zult u nu eindelijk de gelegenheid van het werk van deze dag aangrijpen om er niet langer mede te talmen? De tegenwoordige tijd is ongetwijfeld de meest gepaste tijd. Laat dit de dag zijn, waarin u het fundament van de tempel des Heeren in uw huis legt (Haggai 2:19), wie weet of er niet op zal volgen: "Van deze dag af zal Ik u zegenen."
De Heere bekwame u te beginnen, en te *"volharden in het gebed"*.